

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 6. septembra 2012*

„Svoboda ustanavljanja — Člen 49 PDEU — Davčna zakonodaja — Davek na premoženje — Pogoji za odobritev znižanja davka na premoženje — Prenehanje zavezanosti za davek na premoženje po prenosu sedeža v drugo državo članico — Omejitev — Utemeljitev — Nujni razlogi v splošnem interesu“

V zadevi C-380/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal administratif (Luksemburg) z odločbo z dne 13. julija 2011, ki je prispela na Sodišče 18. julija 2011, v postopku

DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA

proti

Administration des contributions en matière d'impôts,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, K. Schiemann, L. Bay Larsen, sodnika, in C. Toader (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: R. Şereş, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. marca 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA J.-P. Winandy, odvetnik,
- za luksemburško vlado C. Schiltz, zastopnik, skupaj z M. Adamsom, odvetnikom,
- za Evropsko komisijo C. Soulay in W. Roels, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 49 PDEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA (v nadaljevanju: DIVI), družbo italijanskega prava s statutarnim sedežem v Italiji, in luksemburško davčno upravo glede preklica znižanja davka na premoženje, do katerega je bila upravičena družba DA. DV. Family Holding Sàrl (v nadaljevanju: DADV) zaradi prenosa njenega sedeža v državo članico, ki ni Veliko vojvodstvo Luksemburg.

Luksemburško pravo

- 3 Zakon z dne 16. oktobra 1934 o davku na premoženje (Loi du 16 octobre 1934 concernant l'impôt sur la fortune), kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 21. decembra 2001 o spremembi nekaterih določb glede neposrednih in posrednih davkov (*Mémorial* A 2001, 157, str. 3312, v nadaljevanju: ZDP), ureja neposredni davek na premoženje.
- 4 Iz tega zakona je razvidno, da se za kolektivne organizacije uporablja ta neposredni davek.
- 5 Člen 8a navedenega zakona določa možnost upravičenosti do znižanja davka na premoženje in za zavezance, določene v členu 1(1), točka 2, ZDP, med katerimi so kolektivne organizacije, ureja pogoje odobritve.
- 6 Člen 8a ZDP določa:

„1. Davčni zavezanci iz člena 1(1), točka 2, ki se zavežejo, da bodo za dodelitev dobička določenega davčnega leta v bilanci stanja določili rezerve, ki jih bodo ohranili naslednjih pet davčnih let, so na podlagi zahtevka, ki ga morajo vložiti skupaj z napovedjo za odmero davka od dohodka, upravičeni do znižanja davka na premoženje za isto davčno leto. To znižanje znaša petino oblikovanih rezerv, vendar ne sme preseči davka od dohodka organizacij, povečanega za prispevek v sklad za zaposlovanje, ki ga je treba plačati pred morebitnimi dodelitvami za isto davčno leto. Rezerve je treba oblikovati ob dodelitvi izida poslovnega leta in najpozneje ob koncu poslovnega leta, ki sledi letu, v katerem nastane pravica do znižanja.

[...]

3. Če se rezerve uporabijo pred iztekom petletnega obdobja za druge namene kot za kapitalizacijo, se davčnemu zavezancu znesek davka na premoženje poveča za zadevno davčno leto v višini petine zneska uporabljenih rezerv.

[...]

V primeru združitve ali pripojitve lahko prevzemna družba ali katera koli družba skupine podaljša rezerve v bilanci stanja prevzete družbe, da izpolni pogoj petletnega obdobja.“

- 7 Luksemburška zakonodaja v členu 172 zakona o davkih na dohodek (Loi concernant l'impôt sur le revenu) (*Mémorial* A 1967, 79, str. 1228, v nadaljevanju: ZDD), kakor je bil spremenjen, ki napotuje na člen 169 istega zakona, določa možnost, da družba rezidentka prenese svoj sedež v drugo državo, in davčne posledice takšnega prenosa.
- 8 Člen 172 ZDD določa:

„1. Če kolektivna organizacija rezidentka prenese svoj statutarni sedež in centralno upravo v tujino in zato preneha biti davčna zavezanka rezidentka, se uporabijo določbe člena 169. Ocenjena iztržljiva vrednost vseh sredstev in obveznosti bilance družbe v trenutku prenosa se šteje za neto prihodek iz likvidacije.

[...]“

9 Člen 169 ZDD določa:

„1. Kolektivne organizacije, pri katerih je nastopilo prenehanje, so obdavčene na neto dobiček, ki je nastal med njihovo likvidacijo.

[...]

5. Neto investirana sredstva v trenutku prenehanja so tista ob koncu poslovnega leta pred letom prenehanja, kot so bila sprejeta za izračun davka na dohodek organizacij. Če obdavčitev ni bila opravljena na tej podlagi, je določena po uradni dolžnosti z obdavčitvijo. Neto investirana sredstva se zmanjšajo za dobiček preteklega poslovnega leta, ki je bil razdeljen po zaključku poslovnega leta.

[...]“

Dejansko stanje in vprašanje za predhodno odločanje

- 10 DADV je družba, ki je bila ustanovljena v skladu z luksemburškim pravom. Svoj sedež je do 12. oktobra 2006 imela v Luksemburgu. Na ta datum je ta sedež prenesla v Italijo.
- 11 Družba DADV je bila v letu 2004 upravičena do znižanja davka na premoženje v višini 50.965 EUR, kar je ustrezalo znesku davka na premoženje, ki ga je družba dolgovala zaradi davčne osnove v višini 10.193.000 EUR. Znesek nerazdeljive rezerve, ki je bila v skladu s členom 8a(1) ZDP oblikovana iz dobička v davčnem letu 2004, je bil 254.825 EUR.
- 12 Iz davčne napovedi, ki jo je družba DADV pripravila za poslovno leto 2005, je razvidno, da je ta navedla davčno osnovo v višini 9.364.604 EUR, od katere je davek na premoženje znašal 46.820 EUR, za kar pa je zahtevala oprostitvev zaradi oblikovanja nerazdeljive rezerve v znesku 234.100 EUR.
- 13 Družba DADV je v letu 2006 napovedala davčno osnovo v višini 249.987 EUR, za kar je bil odmerjen davek na premoženje v višini 1245 EUR.
- 14 Družba DIVI je decembra 2006 s pripojitvijo prevzela družbo DADV.
- 15 Družba DIVI je kot naslednica družbe DADV za obdobje, v katerem je bila ta davčna zavezanica v Luksemburgu, v skladu s členom 8a ZDP zahtevala znižanje davka na premoženje, ki ga je dolgovala družba DADV za poslovni leti 2005 in 2006.
- 16 Administration des contributions en matière d'impôts (davčna uprava za davčne prispevke) je te zahteve zavrnila, saj pogoji, določeni v členu 8a ZDP, niso bili izpolnjeni.
- 17 Davčni urad je tako 15. julija 2009 v zvezi z družbo DADV izdal odločbo o odmeri davka za vsako od zadevnih let. V odločbi za poslovno leto 2005 je davčna uprava ocenila, da je davčna osnova za to družbo na dan 1. januarja 2005 znašala 9.364.000 EUR, in je zato določila znesek davka na premoženje v višini 46.820 EUR.
- 18 V odločbi za poslovno leto 2006 je ta uprava določila davčno osnovo na dan 1. januarja 2006 v višini 9.131.000 EUR in znesek davka na premoženje v višini 45.655 EUR.
- 19 Poleg tega je davčni urad v tej zadnji odločbi presodil, da je družba DADV z razdelitvijo dobička za poslovno leto 2004 prezgodaj razdelila rezervo, ki je bila oblikovana v smislu člena 8a ZDP. Zato je urad od družbe DADV zahteval plačilo zneska 50.965 EUR, ki je enak znižanju davka na premoženje, do katerega je bila upravičena ta družba v poslovnem letu 2004.

- 20 Družba DIVI je s pritožbo, ki je bila vložena 9. oktobra 2009, zahtevala popravo ali odpravo teh dveh odločb o odmeri davka in trdila, da bi morala biti upravičena do znižanja davka na podlagi člena 8a ZDP, saj je oblikovala nerazdeljivo rezervo, kakršna je določena v tej določbi.
- 21 Ker Administration des contributions en matière d'impôts ni odgovorila na to pritožbo, je družba DIVI dne 15. oktobra 2009 pri Tribunal administratif vložila tožbo za popravo ali odpravo navedenih odločb o odmeri davka.
- 22 Družba DIVI je pred tem sodiščem trdila, da je davčni urad napačno uporabil člen 8a ZDP. Trdila je, da je družba DADV v svoji bilanci oblikovala posebno rezervo za davek na premoženje, ki ustreza petkratnemu znesku davka za leta 2004, 2005 in 2006. Družba DADV je po prenosu sedeža v Italijo to rezervo ohranila v bilanci stanja. Po združitvi je bila rezerva ohranjena v rezervi združitve in zapisana v računovodskih izkazih prevzemne družbe na dan 31. decembra 2008.
- 23 V zvezi s tem je Administration des contributions en matière d'impôts pred pritožbenim sodiščem trdila, da zahtevano znižanje davka ni bilo zavrnjeno zaradi preizgodnje razdelitve rezerve v smislu člena 8a(3) ZDP, temveč zato, ker mora imeti davčni zavezanec, ki na podlagi člena 8a ZDP zahteva znižanje davka na premoženje, ob oblikovanju navedene rezerve sedež v Luksemburgu in mora tam ostati v obdobju ohranitve te rezerve, kar ustreza naslednjim petim davčnim letom. Vendar v obravnavani zadevi družba DADV ni bila zavezana davku na premoženje v celotnem petletnem obdobju zadržanja rezerv, kakor je določeno v členu 8a(1) ZDP.
- 24 Po mnenju predložitvenega sodišča sta bili zadevni odločbi o odmeri davka izdani zaradi nespoštovanja zahteve po zavezanosti luksemburškemu davku na premoženje v celotnem obdobju, določenem v členu 8a ZDP.
- 25 Vendar pa družba DIVI trdi, da je razlaga člena 8a ZDP, ki jo je sprejel davčni urad, v nasprotju s pravom Unije, v obravnavani zadevi s svobodo ustanavljanja.
- 26 Predložitveno sodišče poudarja, da člen 8a ZDP in zlasti pogoj, po katerem je upravičenost do znižanja davka na premoženje odvisna od ohranitve rezerve, vpisane v bilanci stanja, v naslednjih petih davčnih letih, nujno pomeni, da mora družba, ki zahteva upravičenost do tega znižanja, ostati zavezana davku na premoženje v tem obdobju. Tako je zaradi takšne določbe lahko ustanavljanje družb rezidentk v državi članici, ki ni Veliko vojvodstvo Luksemburg, manj privlačno.
- 27 V teh okoliščinah je Tribunal administratif prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje določbi, kot je tista iz člena 8a [ZDP] [...], ki v odstavku 1 določa, da je odobritev znižanja davka na premoženje pogojena s tem, da subjekt ostane zavezan luksemburškemu davku na premoženje v petih zaporednih davčnih letih?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Uporaba določb Pogodbe glede svobode ustanavljanja

- 28 V postopku v glavni stvari ni sporno, da je družba DADV, ustanovljena v Luksemburgu, pozneje prenesla svoj sedež iz Luksemburga v Italijo. Predložitveno sodišče navaja, da je zaradi tega prenosa družba DADV prenehala izpolnjevati zahtevo po zavezanosti luksemburškemu davku na premoženje v celotnem obdobju, ki je določeno v členu 8a ZDP, in sta bili zato nanjo naslovljeni odločbi o odmeri davka, o katerih poteka postopek v glavni stvari.

- 29 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je ureditev, ki se obravnava v glavni stvari, omejena na to, da za družbe, ustanovljene v skladu z nacionalnim pravom, določi davčne posledice v položajih, ko te družbe prenehajo biti zavezane luksemburškemu davku na premoženje, med drugim po prenosu njihovega sedeža v drugo državo članico (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2011 v zadevi National Grid Indus, C-371/10, ZOdl., str. I-12273, točka 31).
- 30 Iz tega sledi, da se družba DADV, za katero se – kot družbo, ustanovljeno v skladu z zakonodajo ene od držav članic in katere sedež je v Evropski uniji – v skladu s členom 54 PDEU uporabljajo določbe Pogodbe, ki se nanašajo na svobodo ustanavljanja, lahko sklicuje na pravice, ki jih ima na podlagi člena 49 PDEU, zato da izpodbija zakonitost odvzema davčne ugodnosti – ki jo je lahko zahtevala zaradi obdobja, v katerem je imela svoj sedež v Luksemburgu in zaradi katerega je bila zavezana davku na premoženje v navedeni državi članici – zaradi prenosa njenega sedeža v drugo državo članico.
- 31 Iz tega izhaja, da se določbe Pogodbe DEU glede svobode ustanavljanja uporabljajo za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari.

Obstoj omejitve svobode ustanavljanja

- 32 Člen 49 PDEU prepoveduje omejevanje svobode ustanavljanja. Čeprav je namen določb Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja glede na njihovo besedilo zagotoviti, da so tuji državljani in družbe v državi članici gostiteljici obravnavani enako kot državljani in družbe te države, obenem tudi prepovedujejo, da bi matična država članica enega od svojih državljanov ali družbo, ustanovljeno v skladu z njeno zakonodajo, ovirala pri ustanavljanju v drugi državi članici (glej zgoraj navedeno sodbo National Grid Indus, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 33 Iz ustaljene sodne prakse je prav tako razvidno, da je treba kot omejitve svobode ustanavljanja obravnavati vse ukrepe, ki prepovedujejo, ovirajo ali zmanjšujejo privlačnost uresničevanja te svobode (glej sodbe z dne 5. oktobra 2004 v zadevi CaixaBank France, C-442/02, ZOdl., str. I-8961, točka 11; z dne 6. decembra 2007 v zadevi Columbus Container Services, C-298/05, ZOdl., str. I-10451, točka 34; z dne 23. oktobra 2008 v zadevi Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, ZOdl., str. I-8061, točka 30, in z dne 15. aprila 2010 v zadevi CIBA, C-96/08, ZOdl., str. I-2911, točka 19).
- 34 V sporu o glavni stvari je treba ugotoviti, da je družba luksemburškega prava, ki prenese svoj sedež zunaj luksemburškega ozemlja v obdobju petih let, ki sledijo davčnemu letu, v katerem ji je bilo odobreno znižanje davka na premoženje – za kar gre v glavni stvari – v primerjavi s podobno družbo, ki obdrži svoj sedež v Luksemburgu, obravnavana manj ugodno.
- 35 V skladu z nacionalno ureditvijo, ki se obravnava v glavni stvari, namreč prenos sedeža družbe luksemburškega prava v navedenem obdobju v državo članico, ki ni Veliko vojvodstvo Luksemburg, povzroči takojšen odvzem pravice do znižanja davka, medtem ko takšnega odvzema ni, kadar takšna družba obdrži svoj sedež na luksemburškem ozemlju. Upravičenost do znižanja davka na premoženje, ki je odobreno družbi, ki obdrži svoj sedež v zadevni državi članici, je odvzeta le, če je rezerva, ki jo določa člen 8a(3) ZDP, pred iztekom petletnega obdobja uporabljena za namene, ki niso kapitalizacija družbe.
- 36 Ta razlika v obravnavi pri ureditvi upravičenja do znižanja davka na premoženje v postopku, obravnavanem v glavni stvari, ki bi lahko imela negativne učinke za premoženje družb, ki želijo prenesti svoj sedež zunaj Luksemburga, lahko odvrta družbe luksemburškega prava, da v obdobju petih zaporednih let po davčnem letu, v katerem jim je bilo odobreno znižanje davka na premoženje, prenesejo svoj sedež v drugo državo članico (glej v tem smislu sodbe z dne 11. marca 2004 v zadevi

de Lasteyrie du Saillant, C-9/02, Recueil, str. I-2409, točka 46; z dne 7. septembra 2006 v zadevi N, C-470/04, ZOdl., str. I-7409, točka 35, in z dne 6. septembra 2012 v zadevi Komisija proti Portugalski, C-38/10, točka 28).

- 37 V nasprotju s tem, kar trdi luksemburška vlada, tako ugotovljenega različnega obravnavanja ni mogoče pojasniti z objektivnimi razlikami v položaju. Ob upoštevanju ureditve države članice, ki določa odobritev znižanja davka na premoženje, ki je bilo ustvarjeno na njenem ozemlju, je namreč položaj družbe, ki je ustanovljena v skladu z zakonodajo navedene države članice in ki prenese sedež v drugo državo članico – kar zadeva znižanje davka na premoženje, ki je bilo ustvarjeno v prvi državi članici pred prenosom sedeža – podoben položaju družbe, ki je bila prav tako ustanovljena v skladu s pravom prve države članice in ki obdrži v njej svoj sedež (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi National Grid Indus, točka 38, in Komisija proti Portugalski, točka 29).
- 38 Luksemburška vlada je najprej trdila, da izguba upravičenja iz člena 8a ZDP in zlasti retroaktivna izguba znižanja davka na premoženje družbe DIVI ni posledica prenosa sedeža družbe DADV zunaj luksemburškega ozemlja, temveč posledica neizpolnitve dveh pogojev, določenih v členu 8a(1) in (3) ZDP, ki zahtevata, da se rezerva v bilanci družbe ohrani v obdobju naslednjih petih let po njenem oblikovanju in da ne sme biti uporabljena za druge namene.
- 39 Take razlage ni mogoče sprejeti. Izguba upravičenja do znižanja davka na premoženje v postopku v glavni stvari ni posledica uporabe rezerve za namene, ki niso določeni v členu 8a(3) ZDP pred iztekom petletnega obdobja. Iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, je namreč razvidno, da sta družba DADV in kasneje družba DIVI v svoji bilanci ohranili rezervo, ki jo določa člen 8a(1) ZDP. Iz tega sledi, kot je luksemburška vlada kasneje priznala, da je izguba ugodnosti, ki je določena v členu 8a ZDP, posledica dejstva, da družba DADV v obdobju petih let po oblikovanju rezerve, določene v členu 8a(1) ZDP, ni bila zavezana luksemburškemu davku na premoženje. Če bi družba DADV ohranila svoj sedež na luksemburškem ozemlju, bi bila še naprej upravičena do te davčne ugodnosti.
- 40 Iz tega sledi, da različno obravnavanje, ki v okviru nacionalnih predpisov iz postopka v glavni stvari velja za družbe luksemburškega prava, ki prenesejo sedež v drugo državo članico, v primerjavi z družbami luksemburškega prava, ki svoj sedež obdržijo na luksemburškem ozemlju, pomeni omejitev svobode ustanavljanja, ki je načeloma prepovedana z določbami Pogodbe DEU.

Utemeljitev omejitve svobode ustanavljanja

- 41 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da je omejitev svobode ustanavljanja dopustna samo, če jo upravičujejo nujni razlogi v splošnem interesu. V takem primeru mora biti tudi primerna za zagotavljanje uresničitve zadevnega cilja in ne sme presegati tega, kar je potrebno za dosego tega cilja (glej zgoraj navedeno sodbo National Grid Indus, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 42 Po mnenju luksemburške vlade je omejitev svobode ustanavljanja utemeljena zaradi cilja uravnotežene razdelitve davčne pristojnosti med državami članicami v skladu z načelom teritorialnosti.
- 43 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je ohranitev razdelitve davčne pristojnosti med državami članicami legitimen cilj, ki ga Sodišče priznava (glej zgoraj navedeno sodbo National Grid Indus, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 44 Vendar pa v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ugotovljena omejitev svobode ustanavljanja ne more biti utemeljena z zahtevo po uravnoteženi razdelitvi davčne pristojnosti med državami članicami.

- 45 V zvezi s tem zadošča poudariti, tako kot navaja Evropska komisija, da odvzem znižanja davka na premoženje družbi, ki je bila do njega upravičena, in zahteva po takojšnjem plačilu ob prenosu sedeža te družbe v državo članico, ki ni Veliko vojvodstvo Luksemburg, ne zagotavljata davčne pristojnosti zadnjenavedene države članice niti ne uravnotežene razdelitve davčne pristojnosti med zadevnimi državami članicami. Bistvo mehanizma odvzema ugodnosti namreč predpostavlja, da je država članica pred tem sprejela odobritev te ugodnosti in posledično znižanje davka na premoženje davčnih zavezancev rezidentov, če so bili pogoji, določeni v členu 8a ZDP, izpolnjeni.
- 46 Omejitve v postopku v glavni stvari prav tako ni mogoče upravičiti z nujnostjo zagotavljanja usklajenosti nacionalnega davčnega sistema, za katero je Sodišče priznalo, da je nujni razlog v splošnem interesu (glej v tem smislu sodbi z dne 28. januarja 1992 v zadevi Bachmann, C-204/90, Recueil, str. I-249, točka 28, in v zadevi Komisija proti Belgiji, C-300/90, Recueil, str. I-305, točka 21).
- 47 Trditev na podlagi take utemeljitve je namreč lahko utemeljena le, če je ugotovljen obstoj neposredne zveze med zadevno davčno ugodnostjo in nadomestitvijo te ugodnosti z določenim davčnim odtegljajem (glej sodbo z dne 29. marca 2007 v zadevi Rewe Zentralfinanz, C-347/04, ZOdl., str. I-2647, točka 62 in navedena sodna praksa). Take povezave pa ni zlasti v primeru različne obdavčitve ali davčne obravnave različnih davčnih zavezancev (glej v tem smislu sodbi z dne 18. septembra 2003 v zadevi Bosal, C-168/01, Recueil, str. I-9409, točka 30, in z dne 1. decembra 2011 v zadevi Komisija proti Madžarski, C-253/09, ZOdl., str. I-12391, točka 77).
- 48 Iz analize nacionalne zakonodaje, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, pa izhaja, da ni neposredne povezave med, na eni strani, odobritvijo znižanja davka na premoženje družbi, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 8a(1) ZDP, in na drugi strani, cilji te ureditve, zlasti nadomestitve navedene davčne ugodnosti z dodatnimi prihodki na področju davkov na dohodek organizacij in davkov na dobiček iz poslovanja pravnih oseb v letih ohranjanja rezerve, ki je določena v členu 8a(1) ZDP.
- 49 Iz tega sledi, kot poudarja Komisija, da posrednost in naključnost teh poznejših obdavčitev ne more utemeljiti oviranja svobode ustanavljanja, ki jo povzroča navedeni člen ZDP.
- 50 V zvezi z glavnim ciljem davčne ureditve, določene v členu 8a ZDP, kot je izražen v pripravljalnem gradivu v zvezi z njenim sprejetjem, in sicer gre za skrb za povečanje nacionalnih davčnih prihodkov, zadostuje opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča povečevanja davčnih prihodkov ni mogoče šteti za nujen razlog v splošnem interesu, na katerega se je mogoče sklicevati za utemeljevanje ukrepa, ki je načeloma v nasprotju s temeljno svoboščino (glej sodbo z dne 16. julija 1998 v zadevi ICI, C-264/96, Recueil, str. I-4695, točka 28, in sodbo z dne 8. marca 2001 v združenih zadevah Metallgesellschaft in drugi, C-397/98 in C-410/98, Recueil, str. I-1727, točka 59).
- 51 Iz zgornje analize je razvidno, da nacionalne določbe, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni mogoče upravičiti z nujnimi razlogi v splošnem interesu.
- 52 Zato je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 49 PDEU v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero je za odobritev znižanja davka na premoženje določen pogoj, da subjekt ostane zavezan temu davku v naslednjih petih davčnih letih.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 49 PDEU je treba v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero je za odobritev znižanja davka na premoženje določen pogoj, da subjekt ostane zavezan temu davku v naslednjih petih davčnih letih.

Podpisi